

238 *Adjournment motion re assault and arrest of Harijans alone by the police at Kacharapalayam village, Kallakurichi Taluk of South Arcot consequent on scuffle between Harijans and caste Hindus*

[24th January 1970]

கள் கொஞ்சம் சுண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நியாயம், நீதி என்பதை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவே, ஒரு சமுதாயத்தில் உள்ள இரண்டு பேரையும் கைது செய்தால்தான், நியாயம் நிலைக்கும் என்பதற்காக, வேண்டும் என்று செய்ய முடியாது. யார் யார் குற்றவாளிகள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறதோ, அவர்கள்தான் கைது செய்யப்படுவார்கள்.

The adjournment motion was not pressed.

III. ALLOTMENT OF SATURDAYS FOR NON-OFFICIAL BUSINESS

THIRU M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, on a point of order. Today is Saturday ; it is a non-official day. I would like to know, apart from the legal aspect of the matter that we have discussion on Supplementary Estimates and discussion on the Governor's Address, whether Saturdays should not be made available for transacting non-official business. We just get one Saturday in three or six months. Non-official resolutions are placed before the House. Many are not lucky enough to draw the right place in the ballot and if some do, they do not come up at all for discussion.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member raised a legal question. I would request him to go through the rule. It says, ' On all Saturdays, on which the Council is sitting, except Saturdays allotted for the discussion of financial matters under Articles 202 to 206 of the 'Constitution' There is, therefore, no point of order.

THIRU M. RAJAH IYER : Excuse me, Sir. It is not that I wanted to-day to be set apart for non-official business. But I do wish to submit that Saturdays must be reserved for discussion of non-official Resolutions. I only want that the importance of that should be considered.

IV. DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1969-70.

MR. CHAIRMAN : Now we shall proceed with the discussion on the Supplementary Statement of Expenditure.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, I wish to offer only very brief remarks on two of the subjects referred to in the Hon. Minister's statement. At the outset, I wish to congratulate the Hon. Minister and this Government on having come forward to allot Rs. 80 lakhs for the construction of houses for the judicial officers. Sir, the Government have confessed that this was a measure that was long overdue, that the judicial officers should be above want and should be in a position to dispense justice without fear or favour. I am sure that this ought to have been recognised long ago. But better late than never. The Government have at least now come forward to recognise the basic truth and have allotted Rs. 80 lakhs for providing this essential amenity.

Sir, following this up, I would request the Government to consider sanctioning of special grade of pay also to judicial officers, since the same principle which applies to the provision of housing facility, viz., that they should be kept above want, that they should be kept on a special level

24th January 1970] [Thiru D. Santosham]

so that they may be in a position to dispense justice without fear or favour, applies here also. So, I would request the Government to bear the principle in mind when they receive the Report of the Pay Commission in a few months.

Apart from that, even in regard to construction of houses for these judicial officers, I would like to make some special remarks, before it is too late for the Government to accept and implement the scheme. I am glad the Hon. the Minister for Public Works is here. I do not want those houses intended for the judicial officers to be part of a big-apartment housing or multistoreyed housing scheme. Judicial Officers' quarters should be quite separate from the rest. There should be the feeling that persons living around are not too close to them and in a position to influence them. I wish that these houses intended to be built for the use of the Judicial Officers are not built along with the big apartment housing schemes intended for the public.

The second request is that when constructing these houses, Government should see that as far as possible, they are built very close to the Court buildings themselves. If they are built far away from the Court buildings, what happens is this. These officers have to wait in the bus stand for a long time and then get into the bus which is so overcrowded. They have to cling to the bars. A client expecting a six months' sentence might be sitting in the same bus, while the judicial officer who has to pronounce the sentence is standing nearby. Though this may not matter much—the accused sitting and the Judge standing—it certainly lowers the dignity and the prestige of the machinery of administration to a very great extent. I think this could be avoided if the houses are built very close to the Courts themselves. If the Government provide conveyance, provide a car, it is a different matter. It involves more expenditure. Therefore, the better method would be to build these houses close to the Court buildings.

4-50
p.m.

The next point is this. As far as possible, these houses, to start with, should be provided to the judicial officers who administer criminal justice, because they have to dispense justice exercising power and authority over others. Therefore, they must be kept away from the influence of the public. Only then, they can dispense justice without fear or favour. Therefore, I suggest, to start with, preference should be given to Magistrates before Government take up the question of providing houses for Munsiffs. They are dispensing only civil justice.

The other thing to which I wish to make a reference is this. I am sorry the Hon. Minister in charge of State Transport is not here. I think what I have to say now would certainly be useful to him. Recently, I have received two complaints. One complaint is from a lady, who is working in a hospital. Her work closes at 5 p.m. She says in her letter that when she leaves office after finishing her work, she has to wait at the bus-stop for more than 2 or 3 hours, because there are not enough number of buses in the route and even those that come are very much overcrowded. Another complaint is from a student who has stated that they were not able to get into the buses to go to colleges. I have myself seen scores of passengers waiting at several bus-stops. The buses that pass by these stops would not care to stop there even to tell them that there was not accommodation. Some conductors explained that if they stopped the buses, they would be mobbed and the bus would be still further crowded. I hope the Hon. the Minister for Transport will come to hear what I have stated here now, and I am sure he will take some steps to improve matters.

[Thiru D. Santosham] [24th January 1970]

He is known for his business efficiency. He should not think of profit alone. Public Transport must be run as a utility service and the comfort of the passengers should also count. I request him immediately to put on the roads at least two dozen buses more to relieve traffic congestion.

With these few remarks, I heartily congratulate the Government.

*திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு நான் விரும்புகிறேன். முக்கியமாக மத்திய அரசு ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழு ஒன்றை நியமித்து நிதி ஒதுக்குவதற்குச் சிபாரிசு செய்ததில் நமது மாநிலம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவலைக் கேள்விப்பட்டவுடன், நமது மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவர்க்கும் ஒரு திருக்கிடக் கூடிய செய்தியாக இருந்தது. நிதிக்குழு சிபாரிசு செய்திருந்தபோதிலும் மத்திய அரசாவது இம்மாதிரி ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு மாநிலம் மாறு பட்ட முறையில் நிதியைப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்பது தவறு என்பதை உணராமல், குறிப்பாக தமிழ்நாடு மிகவும் பாதிக்கப்படும்படியான நிலைமையில் பெரும் அநீதி விளைவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது, பெரும் அநீதி நடக்கும் அல்ல மிகப் பெரும் அநீதி நமக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, எனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் இந்த அரசாங்கத்துடன், ஆளுங்கட்சியுடன் எனது அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரை நிதி ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசு அமுல் நடத்தப்பட்டதில் இம்மாதிரி ஒரு விளைவு நமது தேசத்தில் ஏற்பட்டதே கிடையாது. இது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. நமது அரசு தகுந்த முறையில் கண்டிப்பான கடிதங்கள் எழுதியோ அல்லது சிபாரிசுகளைச் செய்தோ, மற்ற மாநிலங்களில் சம்பள விகிதங்களை மாற்றி அமைப்பதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிதித் குறைபாடுகளை எப்படி மத்திய அரசு ஈடுசெய்ததோ, அதுபோல நமது சம்பள விகிதங்களை மாற்றி அமைப்பதால் ஏற்படக்கூடிய நிதித் குறைவை மத்திய அரசு நமக்கு ஈடு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் கொஞ்சமும் தயக்கம் காட்டாமல், பலமாக நின்று வாங்க வேண்டும். நிதி ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசை மாற்றியாவது மத்திய அரசு நமக்கு அதற்கு ஈடு செய்ய வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று மாநில அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துகளுக்கு உள்ளூர் தீர்வை (லோகல் செல் சர்சார்ஜ்), 24 லட்சம், என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் 14 லட்சம், உள்ளூர் சாலை மானியம் 7 லட்சம், ஆகிய இனங்களின் மீது தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் பொருத்தமான மானியங்களின் கீழ் பெரும் அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு உள்ளதை இந்த மன்றம் வரவேற்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை என்று நிதியமைச்சரின் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சட்டப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரி விதித்து, அந்த வரியை நாம் வசூல் செய்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிதிதான் இதில் பெரும்பகுதி. ஈட்டு மானியமாக ரூ. 24 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஊராட்சிகளிலும் மக்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் பல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக மக்களின் அதிருப்தியைக்கூட கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாது நல்ல காரியங்கள் விரைவில் செய்ய வேண்டும் என்று வரியைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இவ்வளவு பெரும் தொகைகளை ஈட்டு மானியமாக அடைகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மற்றொரு நல்ல காரியம் இப்பொழுது செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. கனம் முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் நான் தமிழ்நாட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கும்போது, கடைசியாக

24th January 1970) [திரு. கே. சாஜாராம்]

9. மகாநாடு நடத்தினேன். அந்த மகாநாட்டுக்கு அவரையும் அழைத்திருந்தேன், வந்திருந்தார்கள். 1952-லிருந்து அரசாங்கத்துக்கும் இந்தக் கோரிக்கைகள் பற்றி மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் சேர்ந்து ஏகமனதாகத் தீர்மானங்கள் போட்டோம். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் எத்தனை மைல் ரோடு இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி ரோடுக்காகக் கொடுக்கும் மானியத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஜனத்தொகை விசுதாசாரப்படி பிரித்துக்கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. சுகாதாரத்திற்கோ, கல்விக்கோ அவ்விதம் கொடுத்திருக்கலானால் பரவாயில்லை. ரோடுபோடுவதற்காகவும், ரோடு மராமத்து செய்வதற்காகவும் கொடுக்கும் மானியத்தை எத்தனை மைல் நீளம் இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடிதான் செலுத்த வேண்டும் என்று ஏகமனதாக உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களோடு வைத்துத் தீர்மானங்கள் போட்டோம். கடைசியில், முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கும்பொழுது அவரை வைத்துக் கொண்டு இதை எடுத்துப் பேசினோம். தீர்மானங்கள் போட்டோம். கூட்டம் முடிந்தவுடன் தனியாக என்னைக் கூப்பிட்டு அவர் கைப்பட குறித்துக்கொண்டார். அதனுடைய பலன் தானே அல்லது இப்போது உள்ள அமைச்சர்கள் செய்தார்களோ தெரிய வில்லை. இன்று இந்தத் துணை நிதி நிலை அறிக்கையில் “இதுவதோடு அளிக்கப்பட்டு வந்ததைப்போல மேலும் அளிக்கப்பட்டு வருவதோடு இப்பகுதிகளிலுள்ள சாலைகளின் நிறைவை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இனிமேல் அளிக்கப்படும்” என்ற வார்த்தையைப் பார்த்தவுடன் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய வெற்றி என்றுதான் நான் கருதினேன். இதற்கு நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். நண்பர் திரு. எஸ். சாகவானந்தம் அவர்கள் குறைகொள்ளவேண்டாம், இது எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் திருப்தியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கின்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏழு வருஷங்களுக்கான முயன்றும் கிடைக்காத ஒரு பெரிய சாதனையை இன்று பஞ்சாயத்து களின் சார்பாக அடைந்திருக்கிறோம். அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் வறட்சி நிவாரணம் சம்பந்தமாக இரண்டு மூன்று தினங்களாக பலவிதமான நல்ல அபிப்பிராயங்களும், கெட்ட அபிப்பிராயங்களும் உண்டானும்படியான பல பேச்சுகள் இங்கு பேசப்பட்டதைப் பற்றி நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். 14 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசின் உதவியாகப் பெற்றும், மேலும் மாநில அரசு 3, 4 கோடி செலவுபடுத்தும், இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்கு 17, 18 கோடி செலவுபடுத்தும், இம்மாதிரிப் புகார்கள் வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடாது. அப்படி ஏற்படாமல் செய்திருக்க முடியும். இதில் அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதைச் சொல்லுவதற்காக யாரும் வருத்தப்படவேண்டியதில்லை. இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இந்தக் குறைகளைச் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் லட்சக்கணக்கில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், அங்கத்தினர்கள், இவர்களை வைத்து, அவர்கள் பொறுப்பில் அந்தப் பணத்தைப் பிரித்து, எந்த எந்த ஊருக்கு எத்தனை கிணறுகள், என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பிரித்துக் கொடுத்து, தீர்மானம் போட்டு வைத்து, அவர்களை இதில் பொறுப்பாளிகளாக்கியிருந்தால், இந்தப் புகார்களுக்கு இடம் வந்திருக்காது. ஆனால் கலெக்டர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அரசாங்கத்தின் ஆணையின் பேரிலோ அல்லது அவர்களாகவோ அவசரமாக வேலையை முடிக்க வேண்டுமென்று ஒசை போடக்கூடாது அடிப்படையாகக் கொண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களை அழைத்து ஆர்.டி.ஓ.களை அழைத்து 5 லட்சம், 10 லட்சம் உங்களுக்குத் தருகிறோம், உடனடியாக வேலையை முடிக்க வேண்டும், 2, 3 மாதங்களில் செலவுபிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தப் பணத்தைச் செலவுபித்ததால், இவ்வளவு புகார்களுக்கு

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[24th January 1970]

இடம் கொடுக்கவேண்டியதாகிவிட்டது. இம்மாதிரி நேரங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை—சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் பாதி அந்தஸ்து உடையவர்கள் அவர்கள், ஒரு சட்ட சபை தொகுதிக்கு சராசரி இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன—இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் உறுப்பினர்களையும் பொறுப்பாளிகளாக்கி, அவர்கள் மூலம் ஊருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று வறட்சி நிவாரணப் பொறுப்பை அவர்களிடம் கட்டியிருக்க வேண்டும். கலெக்டர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆனால் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைத்திருக்கலாம். நடைமுறையில் அப்படி நடைபெறவில்லை. அதுதான் இவ்வளவு புகார்களுக்கு இடம் தந்திருக்கிறது. இனி மேலாவது இம்மாதிரி நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்னை நகரம் நமது தலைநகரம். இங்கு மெளண்ட் ரோடில் லேட் போடுவதற்காக மட்டும் இந்தத் துணைமாதிரி கோரிக்கைப்படி 13½ லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசு முழுவதும் இனாமாக அவர்களுக்கு ஈடு செய்யவிருக்கிறது. அதற்காக ரூபாய் 13½ லட்சத்துக்கு அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக “லேட்” போடுவது, குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது, சுகாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது, ஸ்தல ஸ்தாபனத்தின் முக்கியமான கடமைகளில் ஒன்று. ஆனால் “லேட்” போடுவதற்கென்று இதுவரை அரசாங்கம் தனியாக எந்த ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்துக்கும் பணம் கொடுத்தது இல்லை. இது ஒரு புதிய பழக்கம் என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் பஞ்சாயத்துக்களிலும் “லேட்” போடுவதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து ஈடு கொடுக்கும் படியான நிலைமை ஏற்படும். இது எங்கு எங்கு நீளுமோ தெரியாது. இது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் “லேட்” போட வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்தப் பழக்கம் நல்லதா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இன்று ஒரே கட்சி ஆட்சியிலும் கார்ப்ப ரேஷனிலும் இருப்பதால், இந்தப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது என்ற எண்ணத்தை உண்டுபண்ணாமல் தடுத்திருக்கலாம். கடனாகக் கொடுத்திருக்கலாம். “லேட்” போடுவதற்கல்லாமல், வேறு காரணத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் குறை சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. “லேட்” போடவேண்டியது ஸ்தல ஸ்தாபனத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளில் ஒன்று. அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு கோடும் கணக்கில் வருவாய் உள்ள கார்ப்பரேஷனுக்கு 13 லட்ச ரூபாய் ஒன்றும் பெரிய தொகை அல்ல. பணம் இல்லை என்றால், இன்னும் புத்து லட்சம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கலாம். கடனாகத் திருப்பிக் கொடுக்க வகை இல்லையென்றால், பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். எடுத்த எடுப்பில் மானியமாகக் கொடுப்பது நல்ல பழக்கம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொடுத்தாய்விட்டது. இனிமேலாவது இம்மாதிரி விஷயங்களில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு கொள்கையை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், “லேட்” போடுவதில் எவ்வளவு பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்பதையும் அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சென்னை நகரில் இருக்கிற “லேட்” போதுமான வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கவில்லையென்று, அதிகமான வெளிச்சம் வேண்டுமென்று, அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொடுக்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு ஒரு சிறிய ஊர், உதாரணத்திற்கு குறிப்பிட்டச் சொல்லுகிறேன்—மதுரை ஜில்லாவில் செக்காஜாரணிக் குப் பக்கத்தில் கிண்ணிமங்கலம் இருக்கிறது. இந்த வருஷம் பொங்கலன்று ஒரு விழாவிற்கு என்னை அழைத்திருந்தார்கள். போயிருந்தேன். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக ஒவ்வொரு மாதமும் தெரு விளக்குகள் 22 என்று மொத்தக் கட்டணம் கட்டி

24th January 1970] [திரு கே. ராஜாராம்]

யிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த ஊரில் எரியக்கூடிய விளக்குகள் மூன்று. எத்தனையோ ஆட்சேபணை எழுதியனுப்பியாகிவிட்டது. கலெக்டருக்கு எழுதியாகிவிட்டது. ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் சொல்லியாகிவிட்டது. முன்பெல்லாம் “லைட்” கட்டணத்தை அவர்களே செலுத்தினார்கள். கடந்த 2—3 வருஷங்களாக பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாகப் பணம் செலுத்துவதில்லை என்று பஞ்சாயத்துக்களின் பில்லை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் அந்தப் பணத்தைக் கட்டி விட்டு, அந்த பஞ்சாயத்தின் பேரில் பற்று எழுதிவிடவேண்டுமென்பது தற்போதைய விதி. பஞ்சாயத்து தலைவரைக் கேட்கால், மூன்று “லைட்” தான் எளிகிறது என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் 22 லைட்டுக்குப் பணம் கட்டி விடுகிறார். இது ஒரு வருஷமாக நடந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : விளக்குகள் எரியாத காலத்தைக் குறிப்பிட்டு எழுதுவார்களேயானால், அதற்கான தொகையைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இது இப்போது மட்டுமல்ல. 1968 பட்ஜெட் கூடம் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது இதே மாதிரி வேறுசில கிராமங்களின் பிரச்சினைகள் கிளப்பப்படும்பொழுது, இம்மாதிரித்தான் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அமைச்சர்களால் இங்கே கொடுக்கப்படும் வாக்குறுதிகள் அங்கே நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. வாக்குறுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட உத்தரவுகள் அரசாங்கக் காரியாலயத்திலிருந்து அனுப்பப்படவில்லையோ, அல்லது எலக்டிரிசிட்டி போர்டு இதைப் பொருட்படுத்தி அதன் சிப்பந்திகளுக்குத் தெரிவிக்கவில்லையோ, என்ன காரணத்தாலோ, அவர்கள் புகார் கூறியும் எழுதியும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சொல்லுவது கவனிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஊர் என்னுடைய ஜில்லா என்பது மட்டுமல்ல. மின் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய ஜில்லாவும் அது தான். அவர்கள் அடிக்கடி கிராமங்களுக்குப் போகக்கூடியவர். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி இன்னும் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மதுரையிலுள்ள சூப்பிரெண்டன்டிங் இஞ்சினீயரிடம் சொல்லி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இக் குறைகளைக் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து திரும்பக்கூடிய அகதிகளுக்கு அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டிய இனம் ஒரு பெரிய பளுவாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்த மாதத்திலேயே 20,000 பேர் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதாகத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு மாநில அரசு முன்னேற்பாடாக பல ஏற்பாடுகள் செய்துவருவது இந்தத் துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மூலந்தான் தெரிகிறதே ஒழிய கவர்னருடைய பேச்சில் எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதற்காகவே ஒரு திருத்தப் பிரேரணை எனது கட்சி நண்பர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் துணை நிதி நிலை அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே சொல்லியிருப்பதைத் தவிர, மேற்கொண்டும் பல இனங்களைப் பார்க்கிறேன். அவைகள் எல்லாம் சொல்லாமலே விடப்பட்டிருக்கிறது. நிறைய நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ அக்கவுண்டை மட்டும் இதிலே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கேபிடல் அக்கவுண்ட்ஸில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக நாளுக்கு லட்சத்து ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு ஏற்கனவே நிலங்கள் வாங்கி அதில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் போடுவதற்கும், ரப்பர் தோட்டங்கள் போடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது போதாது, ஏராளமான பேர்கள் இந்தத் தேரட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் வரப் போகிறார்கள். நானும்

5-10
p.m.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[24th January 1970]

இலங்கைக்குப் போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் தமிழர்கள் தான். அவர்களெல்லாம் இங்கே வரும்போது, இந்தத் தொழிலில் அதிகமான பேர்களை ஈடுபடுத்தவேண்டியிருக்கும். இந்தத் தோட்டத் தொழில் போக வேறு தொழிலைச் சேர்ந்தவர்களும், தொழிலை தெரியாதவர்களும் கூட, வருவார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் என்ன செய்வது என்பதை அரசாங்கம் இப்பொழுதிலிருந்தே யோசித்து வைக்கவேண்டும்.

நூல் ஆலைகளை நாம் போடுவதாக ஏதேனும் உத்தேசம் இருந்தால் தயவு செய்து அதை விட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது அவசியமும் அல்ல. அது கட்டுப்படி ஆகாது. நெசவு ஆலைகளை வேண்டுமானால் வைக்கலாம். பவர் லூம்ஸ் கொடுப்பதாக அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பவர் லூம்ஸ் கொடுப்பதில் நெசவாளர்களுக்கு முதலுரிமை கொடுப்பதுபோல், இந்த அகதிகளுக்கும் கொடுக்கலாம். அதுபோல வேறு தொழில்களுக்கும் வாய்ப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும். கடைகள் வைப்பதற்கும் சிறு சிறு வியாபாரங்கள், சிறுசிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கும் கடன்கள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக அமைச்சரின் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு நல்ல காரியம். அதை தாராளமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கும் ஜாமின் கொடுக்கவேண்டும். “செய்யுரி” கொடுத்தால்தான் கொடுப்போம் என்று இல்லாமல், அதை ரிஸ்காக எண்ணி வந்தாலும் சரி, வராதபோதிலும் சரி, மனிதாபிமானத்தை முன்னிட்டு அங்கேயிருந்து திரும்பியவர்களுக்கு நாம் கொடுத்துத்தான் பார்க்கவேண்டும். பெரும்பாலான கடன்கள் திரும்பி வந்துவிடும். ஒன்றிரண்டு வராமல் போனாலும் பரவாயில்லை. அது தமிழ்நாட்டு ஜன சமூகத்திற்கு நாம் செய்யக்கூடிய ஒரு சலுகையாகவே கொண்டு தாராளமாக அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசையைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காஞ்சியில் காஞ்சர் ரிசெர்ச்—புற்று நோய் ஆராய்ச்சி அத்துடன் மருத்துவ நிலையம் வைப்பதாக 12-வது பாராவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். அரசாங்கத் துறையில் இருக்கக் கூடிய பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளிலே இருக்கக் கூடிய புற்றுநோய் மருத்துவம் போதாது. தனிப்பட்ட முறையில் இப்பொழுது அடையாற்றில் நடந்துகொண்டிருக்கிற ஆஸ்பத்திரியும் போதாது. அரசாங்கமே காஞ்சிபுரத்தில் மறைந்த முதலமைச்சரின் ஞாபகார்த்தமாக இந்த ஆஸ்பத்திரியையும், ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தையும் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு.

அடுத்தபடியாக, மற்றொரு விஷயத்தைச் சொல்லாமல் என்னால் முடிக்க முடியவில்லை. “ரேசிஸ்ட் எக்சிபிஷன்” என்று சுற்றுலா பொருட்காட்சி சென்னையிலே ஒன்று நடக்கிறது. அது முதலில் அரசாங்கமே நடத்துவதாகத்தான் நாம் நம்பும்படியாக, எண்ணும்படியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் நல்ல வேளையாக, அரசாங்கத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, தனிப்பட்ட சிலர் செய்கின்றார்கள் என்று அமைச்சர்களே அறிக்கை விட்டுவிட்டார்கள். அது சந்தேகங்களை யெல்லாம் விலக்கிவிட்டது. ஒன்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து பல பொருள்களை அனுப்புகிறார்கள். பல இலாக்காகக்கள் போகின்றன. அதே மாதிரி தமிழ்நாடு காங்கிரஸிலிருந்தும் நடத்தியிருக்கிறோம். அங்கேயும் சில இலாக்காகக்கள் போகின்றன. சாதாரணமாக ஒவ்வொரு வருஷமும் கட்சி பேதமின்றி இந்தப் பொருட்காட்சியைப் பெரிதுபடுத்தி, நல்லெண்ணத்துடன் சென்ற எக்சிபிஷனுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப்பில் ஆட்சி நடந்தாலுங்கூட, நிறைய அனுப்பியிருந்தார்கள். இந்த வருஷம் அதில் 4 எக்சிபிட்டுகளை மட்டும் அனுப்பிவிட்டு மற்றதை எல்லாம் இந்த சுற்றுலாப் பொருட்காட்சிக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள்.

24th January 1970]

திரு. சி. பி. சிதிறரச : மூன்று பொருட்காட்சிகளும் அதைப்பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று எஸ்.ஐ.ஏ.ஏ. கிரவுண்ட்ஸ், மற்றொன்று ஐலன்ட்ஸ் கிரவுண்ட்ஸ், இன்னொன்று காங்கிரஸ் நடத்துவது.

திரு. கே. ராஜாராம் : அதைப்பற்றி நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்ட சிலர் நடத்தும் பொருட்காட்சிக்கு அரசாங்க நிதியிலிருந்து இரண்டு லட்ச ரூபாய் மானியம் ஏன் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். அது சுற்றுலாவும் அல்ல, பொருட்காட்சியும் அல்ல. போய்ப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு நண்பர் சர்க்கார் கொறடா திரு. சிற்றரச அவர்கள் இன்னும் போய்ப் பார்த்திருக்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். போய்ப் பார்க்க வேண்டும். சுற்றுலாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே வருவதும் இல்லை. தனிப்பட்டவர்கள் குமோ வந்திருக்காதோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிக் கொடுக்காமல் இருக்கும் பட்சத்தில், உடனடியாக அதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டொரு நாட்கள் தாங்களே செய்யும் வியாபாரம் இது. இந்த வியாபாரத்திற்குப் பொது நிதியிலிருந்து நாம் இரண்டு லட்ச ரூபாயைக் கொடுத்திருக்கக் கூடாது என்று அநேகமாக எல்லோரும் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

கடைசியாக, ஒரு வார்த்தை. கட்சி பேதமின்றி சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோருடைய சார்பாகவும் ஒரு கோரிக்கையை இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உறுப்பினர்கள் தங்கும் விடுதி அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது. சில அறைகளுக்கு பூட்டும் இல்லை. சாவியும் இல்லை. சில அறைகளில் நாற்காலி அல்லது மேசைகளைப்போட்டு கதவைத் திறக்காதபடி இரவில் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி சரியாக இல்லை. கக்கூஸ் வசதியும் சரியாக இல்லை. குளிப்பதற்கும் வசதி சரியாக இல்லை என்று அதிகப் புகார் சொல்கிறார்கள். பி. பின்பூ, டி. அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது உடனடிப் பிரச்சினை. அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய பொருட்களைப் பந்தோபஸ்தாக வைத்துவிட்டு, இந்தச் சட்ட சபைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. பூட்டு சாவிகள் சரியாக இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் வசதி சரியாக இருக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கிற சிப்பந்திகள்கூட முன்பு மாதிரி இல்லை. அங்கத்தினர்களைப் பொருட்படுத்தி அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைக் கவனிப்பதில் நல்லபடியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்று கௌரவமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதையும் அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டும். இதைக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சார்பாக மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் கவனித்து அங்கத்தினர்கள் தங்கும் விடுதியில் சற்று நிம்மதியாக அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ள வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது துணை மதிப்பீட்டின் பேரில் நடைபெற்ற இந்த விவாதத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்களும் பண்கருத்துகளைத் தெரியப்படுத்தியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொதுவாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டை வரவேற்று சில நல்ல ஆக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [24th January 1970]

பூர்வமான யோசனைகளையும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கவலை தரும் படியான காரியம், நமது நிதி ஆதாரங்களிலே நமக்கு இழைக்கப் பட்டிருக்கிற இடைஞ்சல்கள், ஐந்தாவது பைனான்ஸ் கமிஷனிலே நமக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கிற கெடுதல்களை தங்களுடைய கட்சியினுடைய சார்பிலே அதற்குரிய ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த ஆட்சேபணை நாம் இன்னும் கூடுதலான நிதி பெற உதவும் என்று நான் மனமாற நம்புகிறேன்.

5-30
p.m.

இன்றைக்கு ஏதோ நமக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து கூடுதலாக நிதி வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவரவர்கள் மாநிலத்திற்கு நிதி அதிகம் தேவை என்று தான் வாதாடுவார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். அதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. மேதகு கவர்னர் அவர்கள் தன் உரையில் ஐந்தாவது நிதி ஆணைக்குழு பரிந்துரையின் பேரில், இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மிகப்பெரிய பாதகங்களைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இத்துடன் இன்னொன்றையும் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மது விலக்கு பற்றிப் பேசுகிறார்கள் இங்கே. காந்தியாருடைய கொள்கை மது விலக்கு. அதுவும் மற்ற மாநில அரசாங்கங்களால் தூக்கி எறியப்பட்டதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அதை அமுல்படுத்துவதில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 20 கோடி செலவாகிறது. இம்மாதிரியான நிலையை ஈடுகட்டுவதற்கு விழுகின்ற பற்றுக்குறையை ஈடு செய்ய நிதி ஆணைக்குழு நியமிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அக்குழு அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. நண்பர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் அடிக்கடி விரும்புகின்ற இந்த மாநிலத்திற்கான சம்பளக் கமிஷனின் ஆலோசனையால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இவ்வாறு செய்வதன் விளைவாக, இந்த மன்றத்தின் மூலமாக ஒரு முக்கியமான நிலைமையையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் நான் சொல்லுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தவறான ஒரு நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. மத்திய அரசு நமக்கு ஏதோ உதவி செய்துவிடுகிறது என்று. உலகத்தில் தோற்றத்திற்கும் உண்மைக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. தோற்றத்தைப் பார்த்தவுடன் அதுதான் உண்மை என்று நம்புவதற்கில்லை. உண்மைகளை மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த மாநிலம் பெரிய வறட்சிப் பிரதேசமாக இருந்தும் கூட, நியாயமாக நமக்குச் சேரவேண்டிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்குத் திறமைகள் இருந்திருக்கலாம். நம் வரதத்தில் வலிமை இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் அதைப் புறக்கணிக்க முடியாத நிலைமைகள் இருந்திருக்கலாம். தவிர, ஏதோ உதவி சம்மா கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், அதனுடைய விளைவாக இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற நிலைமையைத் தாண்டி, உத்திரப் பிரதேச முதலமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பக் கேவலமாக நம்மைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். “பிரதமர் இந்திரா காந்தி எங்கள் ஊர்க்காரர். இந்த அம்மையார் எங்கள் மீது கருணை காட்டக்காணோம். எங்கேயோ இருக்கிற தமிழ்நாட்டிற்கு கருணை காட்டுகிறார். அதற்கு காரணம் பார்லிமென்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு, 25 உறுப்பினர்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வீதம் கணக் கிட்டுக்கொடுத்தார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் திரு. சி. பி. குப்தா அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளவேன். இதே மத்திய சர்க்கார், இதே அம்மையாரின் சர்க்கார், வட மாநிலங்களில் பீஹார், உத்திரப் பிரதேசம், மராட்டியம், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களுக்கு, ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசின் விளைவாக ஐந்தாண்டுகளுக்கான நிலைமைகளில், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு, அவை உபரி மாநிலங்களாக, “சர்பிளஸ் ஸ்டேட்ஸ்” ஆக மாறியிருக்கின்றன. நான் வெட்கத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பரிந்துரையின் காரணத்தால், நம்முடைய மாநிலம் இருக்கிறதை இழந்துவிட்டு, பற்றுக்குறையை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்பது நம்முடைய பட்ஜெட்டில் தான் தெரியும். அந்த நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரையின் விளைவாக, பீஹார்

24th January 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாநிலத்திற்கு ரூ. 199 கோடி உபரியாகக் கிடைக்கிறது. குஜராத் மாநிலத்திற்கு ரூ. 158-99 கோடி உபரியாகக் கிடைக்கிறது. ஹரியானா மாநிலத்திற்கு ரூ. 79-88 கோடி உபரி. மராட்டிய மாநிலத்திற்கு ரூ. 419-29 கோடி உபரியாகக் கிடைக்கிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு ரூ. 117-22 கோடி உபரி. உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு 289-87 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. இந்த பரிந்துரையின் மூலம் நாம் இருக்கிறதை இழந்திருக்கிறோம். இவைகளைப் பாராமல் பெரும் தலைவர்கள் கூட நமக்கு நிறையக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். திரு. காமராஜ் அவர்களை கருத்தில் கொண்டு தான் சொல்லுகிறேன். நான் அவர்களைக் கேட்டேன். இப்படி எல்லாம் சொல்லுகிறீர்களே, இது நியாயம் தானா என்று கேட்டேன். அவர்கள் வேறு சொன்னார்கள். ஆனால் மன்றத்தின் சார்பில் அதிகார பூர்வமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசால் ஏற்பட்டிருக்கிற அநீதியை எதிர்த்துப் போராடுவதில் நாங்கள் ஆதரவு அளிப்பதாக நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதற்கு நான் தமிழக அரசின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தொடர்ந்து போராடி கோரிக்கையை வலியுறுத்துவதற்கு உங்களுடைய குரலும் பெரும் துணையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதன் பலனாக ஏதாவது மாறுதல் ஏற்பட வேண்டுமென்று நான் மனதார விரும்புகிறேன். மற்றப்படி பஞ்சாயத்து நிலைமைகள், சாலைகள் பராமரிப்பு மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு இருக்கின்ற ரோடு நீளத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கேற்றப்போல் பணம் ஒதுக்கப்படுவது என்ற முடிவைப் பாராட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் சொன்னதைக் காரணமாகச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் முறையில் இந்த மந்திரிசபை அவருடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் சேவகர்களாக, தொண்டர்களாகச் செயல்படுகிறோம். அந்தப் பெருமையில் எங்களுக்கும் ஒரு பங்கு உண்டு. அது அவருக்கு செலுத்தப்படுகிற மரியாதை, அன்பு. அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வறட்சி நிவாரண வேலைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வறட்சி நிவாரண வேலைகளுக்காக 18 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தோம். ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்யும்போது, சிறிய தவறுகள் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும். தவறுகளுக்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த 18 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு பெரிய மகத்தான காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன! அதனுடைய பலனால் நடைபெற்ற பெரும் காரியங்களைக் குறைவு படுத்துவதற்கும் மறைப்பதற்கும் வேண்டுமென்றால் பயன்படலாம் அப்படிப்பட்ட புகார்கள் கொஞ்சம் கூட இருக்கக்கூடாது என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த லட்சியத்திற்காக இந்த அரசாங்கம் முழுமனதுடன் பணியாற்றும். அதில் கொஞ்சங்கூட சந்தேகம் இல்லை. அவ்வளவு பெரிய காரியங்கள் நடைபெறும்போது, பெரிய தவறுகள் நடந்தன என்பதை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறேன். ஏதோ ஒன்று இரண்டு இருக்கலாம். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் உறுப்பினர்களைக் கலந்து வேலைகள் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லுவது சரியில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது சரியானதல்ல. கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் இஷ்டப்படி செய்தார்கள் என்பது தவறாகும். இந்த வேலைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள் மூலம் தான் செய்யப்பட்டன என்பது மட்டுமல்ல. இவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கணக்குகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் தணிக்கை செய்யப் பட்டவை. உரிய முறைப்படி எழுதப்பட்ட கணக்குகள் தான். ஏதோ நாம் தனிப்பட்ட வியாபாரத்திலோ விவசாயத்திலோ எழுதும் கணக்குகளைப் போல் அல்ல. அரசாங்கப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஏதோ செலவு செய்துவிட்டோம் என்று நினைத்து, குறைகள் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[24th January 1970]

5-30
p.m

அதே மாதிரியாக மவுண்ட் ரோடிலே விளக்கு போட்டதைப்பற்றியும் எதிரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்திற்கு விளக்கு வேண்டும் என்பதை அவர்களால் மறுக்க முடியவில்லை. 'என் டிணத்தை இனமாகக் கொடுத்தீர்கள், கணக்கிலே எழுதியிருக்கக்கூடாதா, பிறகு வராத இருந்தாலும் பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்றுதான் சொன் னார்களே தவிர, அதைத் தவறாகச் சொல்லவில்லை. சென்னை நகரத் திற்கு சில குறிப்பிட்ட விசேஷத் தன்மைகள் இருக்கின்றன. எல்லா ரோடுகளும் மவுண்ட் ரோடுகள் அல்ல. அதேமாதிரி விளக்குகளைப் போட முடியுமா? சில ஊர்களிலே போட முடியாது. பெரிய மாநிலத் தின் தலைநகரத்திலே, பெரும் நெடுஞ்சாலையிலே, இரண்டு லட்சம் மக்கள், மூன்று லட்சம் மக்கள் வந்து தினம் வந்து போகிற சாலையிலே விளக்கு வசதி சரியாக இல்லை என்றால், அதனால் உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படக் கூடும். விளக்குகள் வெறும் அலங்காரத்திற்காக மட்டுமல்ல. அதற்குப் பணத்தை எந்தத் தன்மையிலே கொடுப்பது என்பதிலே அபிப்பிராய பேதம் இருக்கலாம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மாநகராட்சிதான் செலவு செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல. இந்த நகரம் சென்னை நகர மக்களுக்கு மட்டும் தலைநகரல்ல, கிராமங்களிலே இருக்கிறவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த ஊரோடு தொடர்பு கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதால் பல காரியங்களை மாநில அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கத்திடம் உதவிகூட கேட்டு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மெட்ரோ பாலிடன் பிராப்ஸம்ஸ் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். அந்த முறையிலே இந்த அரசாங்கம் செய்ததிலே தவறு இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆனால் அதனாலே தாராளமாகவும் இருக்க முடியாது. ஆகவே நல்லதுதான் நிகழ்ந்து இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார் கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதேமாதிரி, இலங்கை பர்மா அகதிகளிடத்திலே காட்டுகிற அக்கறையை பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் துறையிலுடைய அமைச் சன் என்ற முறையிலே அதிலே நான் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இதைப் பொறுத்தவரையிலே, மத்திய அரசாங்கமும் மிகப் பரிவு உணர்ச்சியுடனேயே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவ் டுகளுடைய நல்ல உதவிகளைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தான் கருதுகிறேன். பர்மா அகதிகளுக்காக 2½ கோடி ரூபாய் செலவிலே வியாசர்பாடி பகுதியிலே வீடுகட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. அதுமாதிரி எடுத்துக்கொள்கிற பல முயற்சிகளிலே ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக அகதிகள் நல போர்டுக் கமிஷன் மிகுந்த பரிவாக இருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சமீபத்திலே அந்தக் கூட்டத்தை இங்கே துவக்கி வைத்தார்கள். தனுஷ்கோடியிலே ரயில் போட வேண்டும் என்பதிலேயும், வேறு வகையான பரிவுணர்ச்சி காட்ட வேண்டும் என்பதி லேயும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே அகதிகள் பிரச்னை சேராத காரணத்தாலே, அதைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், அவர்கள் கொஞ்சம் பரிவாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய யோசனைகளின் பேரிலே எல்லாம் மேற்கொண்டு செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளு கிறேன். மற்றதையெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் உரைக்குப் பதில் கூறும்போது கூறுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, பெரிதும் பொது நிதிநிலை அறிக்கையின்போது பேசிக்கொள்ள லாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டொரு பிரச்னைகளைச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கிற விடுதியிலே இருக்கிற நிலவரத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நான் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கவனத்திற்கும் மற்ற அதிகாரிகள் கவனத்திற்கும் கொண்டுவராத எவ்வளவு சீக்கிரமாக அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியுமோ, அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT 249 OF EXPENDITURE FOR 1969-70

24th January 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அடுத்தபடியாக, இங்கே நடைபெற்றுவருகிற பொருட்காட்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பொருட்காட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே, ஒவ்வொருத் தருக்கு ஒவ்வொரு மாதிரியான அபிப்பிராயம் இருக்கலாம். இந்தப் பொருட்காட்சி இந்த அரசாங்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. அதை எல்லோரும் தெளிவாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அந்தப் பொருட்காட்சிக்கும் கொஞ்சம்கூட சம்பந்தம் இல்லை. அதேமாதிரி அதிகாரபூர்வமான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதையும் நான் இந்த மன்றத்திலே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கழகத்திலே பொறுப்பான இடங்களிலே இருக்கிறவர்கள் இதுமாதிரியான ஒரு பொருட்காட்சி நடத்துபவர்கள் பொருட்காட்சி நடத்துவது குற்றமல்ல. தேனம்பேட்டையிலே காங்கிரஸ் கட்சி நடத்துகிறது. இன்னொரு இடத்திலே நான்கு பேர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பெரிய இடத்திலே இருக்கிறவர்கள், பொறுப்பானவர்கள் இந்தக் காரியங்களிலே இருப்பதாலே சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதனுடைய நோக்கம் எந்த விதத்திலே நிறைவேறுகிறது என்பதையெல்லாம் பின்னாலே சிந்திக்கவேண்டுமே தவிர, இப்பொழுது கூறுவதற்கில்லை. அகில இந்திய ரீதியிலே வளர்க்கப்பட்ட பொருட்காட்சி என்ற காரணத்தாலே, கொஞ்சம் நன்கொடை வழங்கியிருக்கலாம். என் கவனம் சரியாக இருக்குமானால், 2½ லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு அதற்கான நன்கொடைக் கூலி வழங்கியிருக்கிறது. ரேசித்தை வளர்ப்பதற்காகவும் உற்சாகப்படுத்துவதற்காகவும் அரசாங்கம் இதைச் செய்திருக்கிறது. அது முதலமைச்சருக்குத் தெரியுமா, தெரியாதா என்ற கேள்வியெல்லாங்கூட வேண்டியதில்லை. அதைச் செய்தது தவறு அல்ல. எல்லோருக்கும் செய்துகிறது. தேனம்பேட்டையிலே, எஸ்.ஐ.ஏ. கிரவுண்டிலே, ராசிபுரத்திலே செய்துகிறது. எந்த ஊரிலே நடந்தாலும், செய்துமே. அதிலே பங்கு கொள்வதன் மூலம், அரசாங்கத்தின் பிரசார சாதனங்கள் மக்களை சந்திப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு. இந்தச் சற்றொரு பொருட்காட்சிக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்கும் தொடர்பு இல்லை. ஏதோ பெரிய உதவி செய்துவிட்டதாகவோ, அதிலே பெரிய காரியங்கள் நடைபெற்றுவிட்டுத் தாகவோ எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட உள்நோக்கங்கள் எதுவும் கற்பிக்கக்கூடாது. ஏதோ ஒன்று அகப்பட்டுக்கொண்டது என்ற காரணத்திற்காக, அரசாங்கத்திற்கு விருப்பு வெறுப்புகள் இருக்கின்றன, ஃபேவரிடிசம் இருக்கிறது, பாரபட்சமாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் இருப்பதற்கு ஒரு துளியும் ஆதாரம் இல்லை. இந்த மாநிலத்திலே ரேசித்தை வளர்ப்பதற்கும் அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் செய்யப் படுகிற எத்தனையோ மாதிரியான முயற்சிகளிலே ஒரு சிறு காரியம் என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மற்றபடி அதனுடைய நிகழ்ச்சிகள், அதனுடைய நிகழ்ச்சி நிலைகள் இவைகளுக்கும் இந்த அரசாங்கத்துக்கும், அது சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை என்பதை நான் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். தேனம்பேட்டை எக்சிபிஷனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே பாரபட்சம் காட்டியதாக நாங்கள் கருதவில்லை. அப்படி ஏதாவது இருக்குமானால், அதை எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்களானால், வருகிற நாட்களிலே கொஞ்சம் தாராளமாகக்கூட செய்வதற்கும் அரசாங்கம் தயாராக இருக்கும். இதிலே எல்லாம் எந்தவிதமான கட்சிப் பாடுபாடும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக்கு ஒப்புதல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் சம்பந்தமாக வேண்டும் என்றே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் எவ்வளவு மகத்தானவை என்பதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றே, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் செய்வதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய செல்வாக்கையோ, சாதனையையோ மறைப்பதற்காகவோ,

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [24th January 1970]

சிறு குற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கலாம், அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்ற வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். அந்த நோக்கத்தோடு யாரும் இதைப் பேசவில்லை. வருவித்துக் கொண்டு இத்தகைய கருத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்று தங்களுடைய மனதிலே பாரத்தை சுமத்துகிறார்கள். 18 கோடி ரூபாய் அளவிலே இருக்கிற வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மகத் தானவைதான். பெரிய சாதனைதான். சில மாதங்களிலே 18 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது என்பது, திட்டமிட்டுச் செய்வது என்பது ரொம்ப நல்ல பணி, வரவேற்கத்தக்க பணி. 18 கோடி ரூபாய் அளவிலே செய்யக் கூடிய துயர் துடைப்புப் பணிகள் மூலமாக துயர் எவ்வளவு துடைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டுமோ, யாருடைய துயரங்கள் தணிந்து இருக்க வேண்டுமோ, யாருக்குப் பலன் கிட்டியிருக்க வேண்டுமோ, அது கிட்டும் வகையிலே இல்லை. நேரடியாக அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ அரகாங்கத்தையோ குறைகூறவில்லை. நடத்திய இடங்களிலே ஏற்பட்ட குறைகளைத் தான் சொல்லுகிறோம். எவ்வளவு பெரிய பணிகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்பணிகள் மகத் தானவை என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not make a second speech.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆகையால் நாங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு சொன்னோம் என்றால் இன்னும் மகத்தான பலன்கள் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டுமே அதை ஏற்படவிடாமல் அவசரமாக சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக இந்த சந்தர்ப்பங்களில் சுரண்டக்கூடியவர்கள் உள்ளே பல விதங்களிலும் நுழைந்து பலன்களை குறைத்துவிட்டார்களே என்ற ஆத்திரத்திலே கவலையோடு சொன்னோம். நல்ல நோக்கத் தொன்மோம் என்பதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN : We will resume the discussion on the Governor's Address. The hon. Member Thiru C. V. Rajagopal will briefly wind up his speech. Then the hon. Member Thiru G. Vasantha Pai may move his amendment and speak. After him, we have a dozen speakers to participate in the debate. To-day, we are having the Commonwealth Parliamentary Branch meeting at 6-45 p.m. and a Member of British Parliament is going to address the Members. It is, therefore, proposed to adjourn the House at 6-30 p.m. Between then and now we have only 50 minutes. So, I hope hon. Members will make brief speeches and accommodate themselves and the House. Now I request the hon. Member Thiru C. V. Rajagopal to continue his speech.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் எனக்கு வாய்ப்பு தரப்பட்டது. இன்றும் வாய்ப்பு தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றி. மாண்புமிகு நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் ஏற்கனவே ஒரு மெமோராண்டத்தை மாண்புமிகு காலஞ் சென்ற என்னுடைய அருமை அண்ணா அவர்களிடத்தில் கொடுத்தார்கள். கொடுத்தவுடனே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதல் தேவை, தாங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அண்ணாவிடம் கொடுத்தார்கள். அப்போது பார்த்துவிட்டு ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, மெமோராண்டத்தைப் படித்துவிட்டு, "அந்த மேல்சபை உறுப்பினர் கேட்டது நியாயமான கோரிக்கையாகத் தான் இருக்கிறது, அதில் தவறு இல்லை. ஆனால் நாங்கள் படிக்காத காரணத்தாலோ அல்லது வேறு வேலையினாலோ கவனிக்கவில்லை. அந்த மெமோராண்டத்தில் காட்டியிருக்கிற காரணங்கள் அனைத்தும் சரியாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்கு வேண்டிய வகை செய்ய வேண்டும்" என்பதை அண்ணா அவர்கள் நுங்கம் பாக்கத்தில் சொன்னதை இந்த அவையில் இப்போதுள்ள மாண்புமிகு முதல